

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 42Csp/16/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118206898
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Andrea Škapincová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2018:7118206898.1

Uznesenie

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Ing. Andreou Škapincovou, PhD. vo veci žalobcu: H.. G. X., Q.. XX.XX.XXXX, U. S. X, XXX XX X. proti žalovaným: 1. OTP Banka Slovensko, a.s., IČO: 31 318 916, so sídlom Štúrova 5, 813 54 Bratislava, 2. AUKČNÁ SPOLOČNOSŤ s.r.o., IČO: 46 141 341, so sídlom Kopčianska 10, 851 01 Bratislava, v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

Žalovaným 1. a 2. nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca ako navrhovateľ sa v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia domáhal, aby súd nariadil neodkladné opatrenie v znení, že žalovaný 1. je povinný zdržať sa výkonu záložného práva zriadeného na zabezpečenie pohľadávky vyplývajúcej zo Zmluvy o úvere č. 019/5001/09SU formou dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti a aby sa žalovaný 2. zdržal vykonania dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti vo vlastníctve JUDr. D. S., N.. R., Q. XX.XX.XXXX, U. T. X, XXX XX X., v podiele 1/1, zapísaných na S..T.. Č.. XXXX, vedeným Okresným úradom Košice, kat. odbor Košice I, obec Košice - Staré mesto, kat. územie Stredné mesto, konkrétne:

- rodinný dom súp. č. 702, na parcele 486/2

- pozemok - číslo parcely 486/1, výmera 13m², druh: zastavané plochy a nádvoria, parcely registra „C“,

- pozemok - číslo parcely 486/2, výmera 164m², druh: zastavané plochy a nádvoria, parcely registra „C“,

- pozemok - číslo parcely 486/3, výmera 14m², druh: zastavané plochy a nádvoria, parcely registra „C“,

- pozemok - číslo parcely 487, výmera 192 m², druh: záhrady, parcely registra „C“

a taktiež nehnuteľnosti vo vlastníctve J.. L. S., N. X. T. R.D.: 1., W. X. T. R. X/X, T. X. v podieli: 1/8 zapísaných na S..T..Č.. XXXX, vedeným Okresným úradom Košice, kat. odbor okres Košice I, obec Košice- Sever, kat. územie Severné mesto, konkrétne:

- rodinný dom súp. č.. 1097, na parcele 8277/2

- pozemok - číslo parcely 8277/2, výmera 659m², druh: zastavané plochy a nádvoria, parcely registra „C“.

Žalobca zároveň žiadal, aby mu súd priznal právo na náhradu trov konania.

2. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil skutočnosťami, že s žalovaným 1. dňa 16.9.2009 uzavrel zmluvu o OTP HYPO ÚVERE č.019/5001/09SU, na základe ktorej mu bol poskytnutý hypotekárny úver vo výške 333.354,05 EUR, a ktorý sa zaviazal splatiť v 107 mesačných splátkach. Uviedol, že súčasťou zmluvy bola aj zmluva o záložnom práve, na základe ktorej bolo zriadené záložné právo k nehnuteľnostiam vo vlastníctve JUDr. S. a taktiež k nehnuteľnostiam vo vlastníctve MVDr. L. S., N. X. v podieli: 3, W. X. v podiele 1/8, T. X. v podieli: 1/8.

Tvrdil, že k dnešnému dňu žalovanému 1. uhradil celkovo sumu vo výške 430.000 EUR, avšak nakoľko sa dostal do omeškania s platením mesačných splátok, žalovaný 1. pristúpil k výkonu záložného práva podľa § 151 I Občianskeho zákonníka. Dňa 3.5.2018 mu bolo oznámené začatie výkonu záložného

práva formou dobrovoľnej dražby k nehnuteľnostiam, ktoré sú vo vlastníctve JUDr. S.. Z uvedeného oznámenia vyplýva, že žalovaný 1. sa snaží uspokojiť svoju pohľadávku vo výške 100.929,74 EUR predajom nehnuteľnosti. Ďalej obdržal od žalovaného 2. dňa 18.5.2018 výzvu, aby umožnil vykonanie obhliadky nehnuteľnosti na účely jej ohodnotenia.

Namietal, že výška pohľadávky je neprimerane nadhodnotená, z dôvodu započítania rôznych poplatkov za vedenie účtu. Ďalej mal za to, že výška úrokov, úrokov z omeškania, a výška samotnej istiny je rovnako nadhodnotená. Dodal, že takému výkonu záložného práva podľa neho nemožno poskytnúť ochranu, keďže výkonom záložného práva by mohlo dôjsť k vážnemu zásahu do vlastníckeho práva, nakoľko v prípade úspešnej dražby by došlo k prechodu vlastníckeho práva na vydražiteľa.

Rovnako namietal aj to, že zmluva obsahuje viacero neprijateľných zmluvných podmienok ako napr. vysoká úroková sadzba, kumulácia úrokov a zmluvných pokút, či poplatkov za predčasné splatenie úveru. Okrem toho dodal, že dôkladným auditom zmlúv zistil, že žalovaný 1. použil nekalé obchodné praktiky pri uzatváraní hypotekárnej zmluvy. Dal do pozornosti aj súvislosť predmetnej úverovej zmluvy s úverovou zmluvou č. XXX/XXXX/XXSU z roku 2007, uzatvorenou medzi ním a OTP Banka Slovensko, kedy ho banka pod hrozbami sankcií a začatia výkonu záložných práv prinútila podpísať novú, pre neho nevýhodnejšiu zmluvu.

Právne argumentoval, že navrhovateľ dražby, OTP Banka Slovensko, a.s., nie je vlastníkom predmetu dražby, nemôže dať previesť niečo, čo sama nevlastní, keďže nikto nemôže na druhého preniesť viac práv než má sám(odkázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo/20/2011 z 18.12.2012).

Uviedol, že príklep v dobrovoľnej dražbe udeľuje licitátor ako zamestnanec dražobníka, ktorý je podnikateľom, čiže ide o činnosť súkromnoprávneho charakteru, a tento charakter dobrovoľnej dražby vyplýva aj zo skutočností, že priebeh dražby osvedčuje notár notárskou zápisnicou. Poukázal na čl. 20 ods. 1 Ústavy a ochranu vlastníckeho práva s tým, že kto v súlade s právnym poriadkom určitú vec nadobudol do vlastníctva, svoje vlastnícke právo stratí opäť iba v súlade so zákonom, pričom vlastník má právo svoj majetok užívať pokojne a nemôže byť nútený pravidelne zisťovať, či jeho majetku nehrozí zo strany tretích osôb zásah. Dodal, že dobrovoľná dražba, ktorej navrhovateľom nie je skutočný vlastník, je konaním, ktoré sa vedie absolútne mimo vôle a i bez pričinenia skutočného vlastníka, bez akejkoľvek predbežnej kontroly súdu alebo iného orgánu verejnej moci, výlučne pod kontrolou dražobníka. S odkazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp.zn 20Co/123/2011, 20Co/51/2012, podľa neho dobrovoľná dražba nie je originálnym spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva a že nemožno nadobudnúť vec od nevlastníka. Uvedené dáva žalobca do súvisu s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 107/07, týkajúceho sa ústavného princípu právnej istoty a teda, že obdobné situácie musia byť posudzované rovnakým spôsobom.

Aplikáciou uvedených názorov na ust. § 3 ods. 1 Zákona o dobrovoľných dražbách žalobca uviedol názor, že keďže len prevoditeľná vec môže byť predmetom dražby a keďže vlastnícke právo nemožno previesť formou dobrovoľnej dražby bez súhlasu vlastníka predmetu dražby, nemôže byť takáto vec predmetom dobrovoľnej dražby.

Uviedol, že podľa § 3 ods. 6 Zákona o dobrovoľných dražbách nemožno dražiť nehnuteľné veci, ak hodnota pohľadávky bez jej príslušenstva zabezpečenej záložným právom ku dňu oznámenia o začatí výkonu záložného práva nepresahuje 2.000 EUR.

Údajný dlh, ktorý má prevyšovať túto minimálnu hodnotu pohľadávky neuznáva, nie je osvedčený súdom a chystá žalobu proti jej výške.

Dodal, že podľa § 343 ods. 3 CSP výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

Žalobca vidí účel podania návrhu na vydanie neodkladného opatrenia v zachovaní existujúceho faktického a právneho vzťahu k nehnuteľnosti. Tento účel vyplýva z dôvodnej obavy, aby prípadným výkonom záložného práva formou dobrovoľnej dražby zo strany dražobnej spoločnosti nedošlo k nezvratiteľnému následku alebo stavu, ktorý by bol zvrátiteľný len s neprimeraným úsilím.

Na záver zdôraznil, že ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Túto povinnosť súd neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

3. Žalobca na podporu svojich tvrdení predložil nasledujúce listinné dôkazy: Oznámenie dražobnej spoločnosti o začatí výkonu záložného práva z 18.5.2018, adresované záložnému dlžníkovi a záložcovi, Výzva dražobnej spoločnosti na poskytnutie súčinnosti za účelom ohodnotenia nehnuteľnosti z 18.5.2018, adresovaná žalobcovi, Zmluva o otphypo úvere č. XXX/XXXX/XXSU z 16.7.2009 a

Oznámenie záložného veriteľa o začatí výkonu záložného práva z 3.5.2018, adresované záložcovi a dané na vedomie záložnému dlžníkovi. Ďalej žalobca predložil výpis z Listu vlastníctva č. XXXX a Listu vlastníctva č. XXXX, s údajmi platnými k 11.6.2018.

4. Preskúmaním úverovej zmluvy súd zistil, že žalobca ako dlžník a žalovaný 1. ako banka dňa 16.7.2009 uzavreli Zmluvu o úvere Č..XXX/XXXX/XXSU, na základe ktorej sa žalovaný 1. zaviazal poskytnúť žalobcovi úver zabezpečený nehnuteľnosťou vo výške 333.354,05 EUR a žalobca sa zaviazal, že úver použije dohodnutým spôsobom na dohodnutý účel a tiež sa zaviazal úver splatiť, spolu s úrokom, príslušenstvom a poplatkom za podmienok stanovených v zmluve. Úver bol poskytnutý na účel: investície do nehnuteľnosti. Zmluvné strany sa dohodli, že úver bude úročený výslednou úrokovou sadzbou vo výške 5,50 % ročne. RPMN predstavovalo 5,66 % a celkové náklady dlžníka spojené s úverom (úroková sadzba, výška poplatkov) sumu 422.849,82 EUR. Z článku IV vyplýva, že žalobca sa zaviazal úver splácať formou pravidelných mesačných splátok vo výške 3.948,59 EUR (1.splátka dňa 15.10.2009 až 106. splátka vo výške 3.948,59 EUR a 107. splátka ako posledná splátka dňa 15.8.20108 vo výške 3.947,25 EUR), vždy do 15. dňa každého mesiaca. Z článku II bod 1. zmluvy vyplýva, že žalobca sa zaviazal zabezpečiť pohľadávku banky z tejto zmluvy zriadením záložného práva na nehnuteľnosť - predmet zabezpečenia, spolu s poistením týchto nehnuteľností na novú cenu s indexáciou minimálne vo výške 1,5 násobku úveru a vinkuláciou poistného plnenia v prospech banky, a to nehnuteľnosť- rodinný dom zapísaný na LV č. XXXX katastrálne územie: Stredné Mesto, okres: Košice I, obec: Košice - Staré mesto, správa katastra Košice vo vlastníctve JUDr. D. S. v podiele 1/1 a nehnuteľnosť- rodinný dom zapísaný na LV č. XXXX katastrálne územie: Severné Mesto, okres: Košice I, obec: Košice - Sever, správa katastra Košice vo vlastníctve MVDr. L. S. v podiele 3, W. X. v podiele 1/8, Mgr. T. X. v podiele 1/8.

5. Podľa článku III bodu 1.1 písm. a/, b/ a c/ Zmluvy o othypo úvere, dlžník sa pred čerpaním úveru zaviazal predložiť relevantné doklady preukazujúce zabezpečenie úveru vrátane žiadosti o predčasné splatenie spotrebného úveru č. XXX/XXXX/XXSU, poskytnutého OTP Bankou Slovensko, a.s., návrhu na vklad záložného práva k nehnuteľnostiam vyššie uvedeným a aktuálnych listov vlastníctva. Dlžník sa podľa článku III bod 5.1 zaviazal po vyčerpaní úveru predložiť banke záložnú zmluvu s doložkou rozhodnutia o nadobudnutí právoplatnosti povolenia vkladu záložného práva v prospech banky a aktuálne listy vlastníctva.

6. K návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca nepredložil samotnú zmluvu o zriadení záložného práva, predmetom ktorej bolo zriadenie záložného práva k nehnuteľnostiam podľa článku II. Zmluvy o othypo úvere č.XXX/XXXX/XXSU.

7. Vznik záložného práva k predmetným nehnuteľnostiam však nie je sporný, keďže záložné právo vzniká zápisom do Katastra nehnuteľností, a to dňom 10.8.2009 a vyplýva zo žalobcom predložených výpisov z LV, pričom je zapísané na LV č. XXXX a LV č. XXXX, kde je evidované v časti C ľarchy v prospech OTP Banky Slovensko, a.s. k úverovej zmluve č. XXX/XXXX/XXSU T. XXXX/XX zo dňa 10.8.2009 v.z.1264/09 a V 5265/09 zo dňa 10.8.2009 v.z.378/09.

8. Z Oznámenia banky o začatí výkonu záložného práva z 3.5.2018 adresovaného dlžníkovi a záložcovi vyplýva, že z dôvodu nesplácania úveru bol úver s účinnosťou k 18.5.2015 vyhlásený za predčasne splatný. Banka vyzvala záložcu na okamžité zaplatenie pohľadávky banky. Celkovú výšku pohľadávky ku dňu 3.5.2018 uviedla vo výške 100.929,74 EUR a táto pozostáva z úverovej istiny vo výške 65.768,49 EUR, úrokov vo výške 25.127,59 EUR a úrokov z omeškania vo výške 10.033,66 EUR, poplatkov vo výške 0,00 EUR. Banka oznámila, že v zmysle § 151 I Občianskeho zákonníka pristúpila k začatiu výkonu záložného práva predajom zálohu (nehnuteľný majetok zapísaný na LV č. XXXX vo vlastníctve JUDr. D. S.).

9. Z Oznámenia dražobnej spoločnosti o začatí výkonu záložného práva z 18.5.2018, adresované záložnému dlžníkovi a záložcovi vyplýva, že dražobník na základe Rámcovej zmluvy o vykonávaní dražieb uzatvorenej dňa 27.10.2017 medzi ním a záložným veriteľom, oznámil začatie výkonu záložného práva na nehnuteľnosť vo vlastníctve JUDr. S. (záloh) a to predajom zálohu na dražbe podľa zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov. Uviedol, že po uplynutí zákonnej lehoty odo dňa doručenia tohto oznámenia sa uskutoční dražba zálohu.

10. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

11. Podľa § 325 ods. 1 a 2 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby

c) nenakladala s určitými vecami alebo právami,

d) niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

12. Podľa § 329 ods. 1, 2 a 3 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci.

13. Nariadenie neodkladného opatrenia je prípustné a opodstatnené vtedy, ak žalobca ako navrhovateľ neodkladného opatrenia tvrdí a osvedčí, že existuje právny vzťah medzi stranami, tento vyžaduje bezodkladnú úpravu ako aj osvedčí sa dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Pre nariadenie neodkladného opatrenia nie je potrebná taká miera dôkaznej istoty, ako pre vydanie rozhodnutia vo veci samej. Je však potrebné, aby boli v základnej miere osvedčené skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Dôkazné bremeno spočíva výlučne na navrhovateľovi neodkladného opatrenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia posudzuje súd len podľa obsahu návrhu a k nemu pripojených listín. Neodkladným opatrením by nemalo dochádzať k zásahu do práv nad nevyhnutnú mieru. Vzhľadom na skutočnosť, že súd rozhoduje o návrhu v krátkej lehote a spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a bez vyjadrenia protistrany, z procesného hľadiska je základným determinantom obsah návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Civilný sporový poriadok výslovne vyžaduje, aby navrhovateľ uviedol opísanie rozhodujúcich skutočností, odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Požiadavka odôvodnenosti bezprostredne súvisí aj s vecnou legitimitáciou. Dokazovania v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má povahu osvedčovania. Navrhovateľ teda musí súd opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť o potrebe nariadenia neodkladného opatrenia, v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. Rozhodujúce skutočnosti teda musí žalobca ako navrhovateľ náležitým spôsobom osvedčiť.

14. Po oboznámení sa s obsahom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a predloženými listinami, sa najskôr súd zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitimácie žalobcu na podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a to z dôvodu, že nedostatok aktívnej alebo pasívnej vecnej legitimácie je dôvodom pre zamietnutie neodkladného opatrenia bez ďalšieho posudzovania veci. Žalobca bol účastníkom hlavného záväzku, teda zmluvy o úvere, ktorú uzatvoril s bankou. Akcesorickým záväzkom je zmluva o zriadení záložného práva, ktorá nie je súčasťou spisu, účastníkom tejto zmluvy mohol a nemusel byť dlžník.

Súd v tejto otázke dospel k záveru, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný, a to z dôvodu, že jeho vecná legitimitácia vyplýva z hlavného záväzku (úverovej zmluvy), keďže zmluva o zriadení záložného práva má akcesorickú povahu, teda ide o záväzok, ktorý trvá popri hlavnom záväzku a je od hlavného záväzku závislý.

15. Ďalej sa súd z hľadiska právneho základu pre výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou zaoberal tým, že súdu nebola predložená zmluva o zriadení záložného práva. Súd posudzoval či by prípadné zmluvné nedojednanie spôsobu výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby, či vylúčenie tohto spôsobu malo vplyv na posudzovanú vec. Samotný žalobca bližšie záložnú zmluvu nešpecifikoval, nezaoberal sa ňou a ani neuviedol, prečo túto zmluvu nepredložil (nemá ju k dispozícii?), netvrdí jej neplatnosť a nemožnosť výkonu záložného práva. Zároveň teda neuvádza, že dobrovoľná dražba nie je dohodnutým spôsobom výkonu záložného práva, prípadne, čo je dohodnutým spôsobom výkonu. Vzhľadom na nepredloženie zmluvy o zriadení záložného práva, súd nemôže dotvárať právne

skutočnosti z nedoloženej zmluvy, a teda či účastníkom zmluvy bol okrem banky ako záložného veriteľa a záložcu aj žalobca ako záložný dlžník, a či predmetom záväzku bolo skutočne zabezpečenie istiny úveru a príslušenstva. Rovnako súd nevie na základe akej právnej skutočnosti vznikol právny vzťah medzi záložcom a záložným dlžníkom, či zmluvné strany sa dohodli, že banka môže realizovať výkon záložného práva aj priamym predajom, či iba dobrovoľnou dražbou alebo inak. Súd ustálil, vzhľadom na nižšie uvedené, že výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby je predpokladaným a zákonným spôsobom výkonu záložného práva, nepredloženie tejto zmluvy na tom nič nemení.

16. Podľa ust. § 151a Občianskeho zákonníka platného od 1.1.2009 do 31.12.2009 (ďalej Občianskeho zákonníka), záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (ďalej len "záloh"), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.

17. Podľa ust. § 151b ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka, záložné právo sa zriaďuje písomnou zmluvou, schválenou dohodou dedičov o vyporiadaní dedičstva, rozhodnutím súdu alebo správneho orgánu, alebo zákonom. V zmluve o zriadení záložného práva sa určí pohľadávka, ktorá sa záložným právom zabezpečuje, a záloh.

18. Podľa ust. § 151e ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, na vznik záložného práva sa vyžaduje jeho registrácia v Notárskom centrálnom registri záložných práv (ďalej len "register záložných práv") zriadenom podľa osobitného zákona, ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak. Záložné právo k nehnuteľnostiam, bytom a nebytovým priestorom vzniká zápisom v katastri nehnuteľností, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

19. Podľa ust. § 151j ods.1 Občianskeho zákonníka, ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže záložný veriteľ začať výkon záložného práva. V rámci výkonu záložného práva sa záložný veriteľ môže uspokojiť spôsobom určeným v zmluve alebo predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona (odkaz na zákon o dobrovoľných dražbách) alebo domáhať sa uspokojenia predajom zálohu podľa osobitných zákonov, ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak.

20. Podľa ust. § 151l ods.1 Občianskeho zákonníka, začatie výkonu záložného práva je záložný veriteľ povinný písomne oznámiť záložcovi a dlžníkovi, ak osoba dlžníka nie je totožná s osobou záložcu, a pri záložných právach registrovaných v registri záložných práv aj zaregistrovať začatie výkonu záložného práva v tomto registri, ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak. V písomnom oznámení o začatí výkonu záložného práva záložný veriteľ uvedie spôsob, akým sa uspokojí alebo sa bude domáhať uspokojenia zo zálohu.

21. Podľa ust. § 151m ods.4 Občianskeho zákonníka, záložca je povinný strpieť výkon záložného práva a je povinný poskytnúť záložnému veriteľovi súčinnosť potrebnú na výkon záložného práva. Najmä je povinný vydať záložnému veriteľovi záloh a doklady potrebné na prevzatie, prevod a užívanie zálohu a poskytnúť akúkoľvek inú súčinnosť určenú v zmluve o zriadení záložného práva. Rovnakú povinnosť má aj tretia osoba, ktorá má záloh alebo doklady potrebné na prevzatie, prevod a užívanie zálohu u seba.

22. Z ust. § 151mb ods.1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že záložné právo k pohľadávke sa vzťahuje aj na dlžné úroky a ostatné jej príslušenstvo, pričom príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením (§ 121 ods.3 Občianskeho zákonníka).

23. Podľa ust. § 53 ods.6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy.

24. Záložné právo je právny prostriedok, slúžiaci na zabezpečenie pohľadávky veriteľa. Právny základ pre vznik záložného práva a výkon tohto práva je upravený v ust. § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka.

25. Občiansky zákonník v ust. § 151j ods.1 ustanovuje, že záložný veriteľ môže začať výkon záložného práva, ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, pričom záložný

veriteľ sa môže uspokojiť spôsobom určeným v zmluve alebo predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona (odkaz na zákon o dobrovoľných dražbách). Je teda zrejmé, že zákon dáva možnosť, aby si spôsob výkonu záložného práva dohodli záložca a záložný veriteľ v zmluve o zriadení záložného práva, avšak aj pri absencii dohody o spôsobe výkonu zákon priamo umožňuje, aby sa záložný veriteľ uspokojil predajom zálohu na dražbe podľa zákona o dobrovoľných dražbách. Súd v tomto smere poukazuje, že pri záložnom práve, ktoré zabezpečuje záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy, dnes platný a účinný Občiansky zákonník dokonca priamo ustanovuje, že záložný veriteľ sa v rámci výkonu záložného práva môže uspokojiť len predajom zálohu na dražbe podľa zákona o dobrovoľných dražbách alebo predajom zálohu podľa osobitných zákonov (§ 53 ods. 10). Občiansky zákonník teda vychádza z princípu, že samotné uzatvorenie zmluvy o zriadení záložného práva so sebou prináša možnosť pre záložného veriteľa speňažiť záloh prostredníctvom dobrovoľnej dražby.

26. Súd teda konštatuje, že je bez právneho významu, či si v danej veci zmluvné strany dojednali v záložnej zmluve ako jeden zo spôsobov výkonu záložného práva predaj zálohu na dražbe podľa zákona o dobrovoľných dražbách, pretože aj bez zmluvy, obsahujúcej dohodu o spôsobe výkonu záložného práva, by predaj na dobrovoľnej dražbe predstavoval legálny spôsob uspokojenia pohľadávky banky.

27. Podľa názoru súdu je nesporné, že záložné právo v prospech žalovaného v 1. ako záložného veriteľa k nehnuteľnostiam (zálohu) vzniklo. Táto skutočnosť vyplýva z výpisu z Listov vlastníctva.

28. Čo sa týka možnosti výkonu záložného práva formou predaja na dražbe podľa zákona o dobrovoľných dražbách, a to v prípadoch vymáhania pohľadávok zo spotrebiteľských zmlúv, relevantná súdna prax dospela k záveru, že samotná právna úprava dobrovoľných dražieb, resp. možnosť vymoženía plnení zo spotrebiteľských zmlúv touto formou, nie je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, resp. s ochranou spotrebiteľa vyplývajúcou z práva únie. Tento záver vyplýva z rozhodovacej praxe Súdneho dvora Európskej únie (napr. rozsudok zn. C-43/2013 J. X. proti SMART Capital, a.s., zo dňa 10.09.2014), ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky (uznesenie sp. zn. PL.ÚS 23/2014 zo dňa 24.09.2014).

Keďže žalobca spochybňuje dobrovoľnú dražbu a uvádza, že činnosť dražobníka je činnosťou súkromnoprávného charakteru, a že nie je to výkon pod dohľadom verejnej moci, súd poukazuje, že ide o legitímny spôsob, riešený aj Súdny dvorom EÚ. Rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci zn. C-43/2013 J. X. proti SMART Capital sa týkal výkladu smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11.5.2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, v nadväznosti na vnútroštátne právo Slovenskej republiky, umožňujúce výkon záložného práva v zmysle § 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka a zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách. Vnútroštátny súd predložil Súdnemu dvoru na posúdenie prejudiciálnu otázku, ktorou sa snažil zistiť, či jedna zo zmluvných podmienok zmluvy o zriadení záložného práva, konkrétne podmienka týkajúca sa mimosúdneho výkonu záložného práva na nehnuteľnosť, ktorú spotrebiteľ poskytol ako zabezpečenie pohľadávky, má nekalú povahu, s tým, že uvedená podmienka veriteľovi umožňuje výkon zriadeného záložného práva bez toho, aby došlo k súdnemu preskúmaniu dôvodnosti vymáhanej pohľadávky.

29. Vychádzajúc zo skutočnosti, že dotknuté smernice neupravujú výkon záložného práva ako taký, poukázal Súdny dvor EÚ na svoju doterajšiu judikatúru, v zmysle ktorej v prípade neexistencie harmonizácie vnútroštátnych mechanizmov núteného výkonu v práve EÚ prináleží vnútroštátnemu právnenému poriadku každého členského štátu, aby na základe zásady procesnej autonómie také pravidlá zaviedol. Tieto pravidlá však nesmú byť menej priaznivé než pravidlá, ktoré upravujú obdobné situácie podliehajúce vnútroštátnemu právu (zásada ekvivalencie) a nesmú prakticky znemožniť alebo nadmerne sťažiť výkon práv, ktoré priznáva právo EÚ (zásada efektivity). Vo vzťahu k zásade ekvivalencie Súdny dvor EÚ bezprostredne uzavrel, že nemá žiaden dôvod pochybovať o súlade dotknutej slovenskej vnútroštátnej právnej úpravy s touto zásadou.

30. Súd sa stotožňuje s postupom žalobcu, ktorý na svoju ochranu využil už neodkladné opatrenie, a nie až následný spôsob ochrany (napríklad prostriedok, ktorý prichádza do úvahy až po samotnom vykonaní dražby a udelení príklepu), keďže výkon záložného práva mu bol záložným veriteľom oznámený dňa 3.5.2018, teda ešte pred začatím celého procesu predaja na dražbe, avšak samozrejme, vyššie uvedené závery ešte neznamenajú, že žalobca bude úspešný a súd neodkladné opatrenie nariadi. V tomto

prípade súd za rozhodujúce považuje posúdenie bezprostrednej potreby úpravy pomerov žalobcu a jeho dôvodnosti.

31. V danej veci žalobca sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia pred začatím konania vo veci samej, pričom predpokladá, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. V samotnom texte neodkladného opatrenia žalobca nespochybňuje, že uzavretie zmluvy o úvere a súvisiacej záložnej zmluvy bolo prejavom zmluvnej vôle účastníkov zmluvných vzťahov, netvrdí absolútnu neplatnosť zmluvy. Súd sa domnieva, že samotné uzavretie záložnej zmluvy slúžiacej na zabezpečenie úveru poskytnutého bankou v takej výške, ako to bolo v tomto prípade, predstavuje štandardný, teda bežný postup zmluvných dojednaní. Napokon, ako to vyplynulo aj z obsahu zmluvy o úvere, žalobca sa zaviazal zabezpečiť úver zriadením záložného práva k nehnuteľnosti, bolo to podmienkou, ku ktorej sa dlžník zaviazal pred čerpaním úveru a po čerpaní úveru (predložiť banke záložnú zmluvu s doložkou rozhodnutia o nadobudnutí právoplatnosti povolania vkladu záložného práva).

32. Zo zmluvy o úvere vyplýva, že u žalobcu sa nejedná o prvý úver, ktorý mu banka poskytla, keďže ako uvádza už mal uzatvorenú úverovú zmluvu č. XXX/XXXX/XXSU, pričom peňažné prostriedky z úveru sa použili aj na splatenie predchádzajúceho úveru (úverová zmluva č. XXX/XXXX/XXSU). Dlžník v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nespochybňuje splatnosť úveru, ktorá nastala 18.5.2015, táto skutočnosť teda nie je sporná. V zmysle zmluvy o úvere, ak je v omeškaní so splatením úveru alebo akejkolvek splátky úveru, banka je oprávnená účtovať úrok z omeškania v maximálnej výške 8% ročne.

33. Pokiaľ žalobca v neodkladnom opatrení argumentuje, že výkonom záložného práva môže dôjsť k vážnemu zásahu do vlastníckeho práva, v prípade úspešnej dražby k prechodu vlastníctva na vydražiteľa, táto skutočnosť je skutočne pravdou. Avšak žalobca neargumentuje, aký vplyv má táto skutočnosť na jeho právne postavenie. Žalobca nie je vlastníkom predmetu zálohu, jeho vlastnícke právo dražbou ohrozené nie je. Súdu netvrdí ani ohrozenie iného práva, ktoré by mohol mať k nehnuteľnosti. Žalobca súdu neuviedol, aké ohrozenie pre neho plynie z výkonu záložného práva (zo zmeny vlastníctva).

34. Súd sa v ďalšom odôvodnení bude zaoberať iba nehnuteľnosťou, ku ktorej bola vyhlásená dražba, keďže iba k nehnuteľnosti vo vlastníctve JUDr. S. sa viaže oznámenie o začatí výkonu záložného práva, kde si záložný veriteľ vybral zo viacerých nehnuteľností tvoriacich záloh, na výkon záložného práva práve nehnuteľnosti zapísané na LVč. XXXX.

35. K skutkovej aj právnej argumentácii žalobcu, súd dodáva, že žalobca nedostatočne a neurčito formuluje, z akého dôvodu, z akej skutočnosti, vyplýva jeho bezprostredné ohrozenie práva a potreba úpravy pomerov. Neuvádza v akej výške je podľa jeho názoru pohľadávka záložného veriteľa nadhodnotená. Uvádza ako dôvod započítanie rôznych poplatkov za vedenie účtu. Súdu nie je v tejto súvislosti zrejmé, o aké poplatky ide, nie sú konkretizované, vyčíslené, súd nemá k dispozícii iné údaje o výške poplatku za vedenie účtu ako v článku V bod 1. písm. b) zmluvy o úvere, kde je poplatok za vedie účtu vo výške 3,29 EUR. V oznámení o začatí výkonu záložného práva z 3.5.2018 banka uviedla, že poplatky sú 0,00 EUR, žalobca v tomto smere neuviedol ako mohol byť dotknutý na svojich právach, a to s ohľadom na to, že v Oznámení o začatí výkonu záložného práva je hodnota poplatkov 0,00 EUR. Rovnako pokiaľ žalobca má názor, že výška úrokov, úrokov z omeškania a výška samotnej istiny je nadhodnotená, je potrebné tvrdiť a dostatočne preukázať, v čom konkrétne a v akej výške sú tieto poplatky nadhodnotené. Pokiaľ žalobca tvrdí neprimeranosť pohľadávky z dôvodu započítania poplatkov za vedenie účtu, mal vymedziť výšku a o tom predložiť dôkaz (sadzobník poplatkov). Súd opätovne uvádza, že pri neodkladnom opatrení súd nevykonáva dokazovanie ako v konaní vo veci samej, je však potrebné súd presvedčiť o naliehavosti, bezprostrednosti ujmy, ktorá žalobcovi hrozí a to v konkrétnych intenciách. Rovnako žalobca nekonkretizoval ani tvrdenie o tom, že zmluva o úvere obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a nekalé obchodné praktiky pri uzatváraní hypotekárnej zmluvy. Dal do pozornosti aj súvislosť predmetnej úverovej zmluvy s úverovou zmluvou č. XXX/XXXX/XXSU z roku 2007, uzatvorenú medzi ním a OTP Banka Slovensko, kedy ho banka pod hrozbami sankcií a začatia výkonu záložných práv prinútila podpísať novú, pre neho nevýhodnejšiu zmluvu. Zmluvu č. XXX/XXXX/XXSU z roku 2007 súdu nepredložil.

36. Súd uvádza, že zmluva o úvere zo dňa 16.7.2009 má charakter spotrebiteľskej zmluvy v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, a to bez ohľadu na právny režim, ktorý sa na ňu vzťahuje.

37. Podľa ust. § 1 ods.2 písm.e) zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o poskytnutí úveru zo dňa 16.7.2009, zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru do 200 EUR a nad hodnotu 20 000 EUR.

38. Z negatívneho vymedzenia pojmu spotrebiteľský úver v zmysle vyššie citovanej právnej úpravy je zrejmé, že úver, poskytnutý na základe zmluvy o otphypoúvere, uzavretý medzi žalobcom a bankou nie je možné pokladať za spotrebiteľský úver v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z.. Je zrejmé, že zmluva bola uzavretá v čase účinnosti zákona č.258/2001 Z.z., pričom úver bol poskytnutý v rozsahu vyššom, ako 20.000 EUR (333.354,05EUR). Z uvedeného dôvodu sa právny režim podľa zákona č.258/2001 Z.z. a teda, otázka obsahových náležitostí zmlúv a bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru ako právneho následku absencie predpísaných náležitostí podľa uvedeného zákona, sa preto na posúdenie predmetných zmlúv o úvere nevzťahuje.

39. Žalobca uviedol, že k dňu podania neodkladného opatrenia (12.6.2018) zaplatil banke sumu 430.000 EUR, táto suma je vyššia ako celkové náklady dlžníka spojené s poskytnutím úveru, ktoré sú v zmluve o úvere vyčíslené sumou 422.849,82 EUR. Žalobca sa týmto rozporom nezaoberal, netvrdí, že jeho dlh zanikol. Netvrdil ani, či v platení dlhu pokračoval aj po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru 18.5.2015, a teda prečo je istina, ktorú banka uvádza celkovo vo výške 100.929,74 EUR, pričom z toho na istine 65.768,49 EUR. Súd výpočtom zistil, že v prípade riadneho plnenia povinnosti na splácanie dlhu by ku dňu vyhlásenia dlhu za splatný, t.j. k 18.5.2015(prvá splátka 15.10.2009, čiže za 5 rokov a 7 mesiacov) by mal žalobca zaplatiť 264.555,53 EUR. Táto suma predstavuje súhrn splátok, teda je to suma aj s úrokmi, a len pri riadnom splácaní mal žalobca zaplatiť ešte 158.294,29 EUR (422.849,82EUR-264.555,53 EUR), čiže z toho súdu vyplýva, že pokiaľ banka výkonom uplatňuje sumu 100.929,74 EUR, žalobca po vyhlásení úveru za predčasne splatný pravdepodobne ešte banke nejakú sumu uhradil (podľa jeho tvrdení doteraz až sumu 430.000 EUR). V tejto súvislosti však súd opätovne konštatuje, že úlohou súdu nie je a ani byť nemôže, a to ani pri spotrebiteľskom spore, dotvárať si skutkové tvrdenia strany, ktoré strana neuvádza, keďže povinnosť tvrdiť je iba na strane a to aj v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

40. Súd zdôrazňuje, že len samotná výška dlžnej úverovej istiny, ktorá by mala byť predmetom výkonu záložného práva je vo výške 65.768,49 EUR. Trhová cena nehnuteľnosti (zálohu) nie je súdu známa, zo zmluvy o úvere vyplýva suma, ktorá mala byť predmetom uzavretej poistenej zmluvy a to vo výške 203.854 EUR, je teda zrejmé, že výška pohľadávky záložného veriteľa len čo do dlžnej úverovej istiny, nie je v zjavnom nepomere k trhovej hodnote predmetu zálohu (dražby). Súd len pre úplnosť dodáva, že pokiaľ je pohľadávka, ktorá sa zabezpečuje zriadením záložného práva na viaceré nehnuteľnosti ako záloh, je na voľbe záložného veriteľa, ku výkonu záložného práva ku ktorej nehnuteľnosti pristúpi.

41. Podľa § 3 ods. 9 zákona č.527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, navrhovateľ, ktorý nie je záložným veriteľom, nemôže bez súhlasu záložného veriteľa navrhnúť dražbu predmetu dražby, ku ktorému bolo zriadené záložné právo.

42. Podľa § 7 ods. 1 a 2 citovaného zákona, navrhovateľom dražby je vlastník predmetu dražby, osoba, ktorá vykonáva záložné právo (ďalej len „záložný veriteľ“), alebo iná osoba, ktorá je oprávnená navrhnúť vykonanie dražby podľa osobitného zákona. Navrhovateľ dražby je povinný písomne vyhlásiť, že predmet dražby je možné dražiť.

43. Čo sa týka argumentácie žalobcu, že pri dobrovoľnej dražbe sa nenadobúda vlastnícke právo od nevlastníka (Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2MCdo 20/2011), súd toto rozhodnutie pozná, nespochybňuje, avšak toto sa aplikuje na inú situáciu. V tomto prípade záložca (JUDr. S.) je vlastníkom nehnuteľnosti a záložný veriteľ(banka) si zákonom predpokladaným spôsobom ako navrhovateľ dražby uplatňuje zmluvne zriadené záložné právo. Z pohľadu právnej istoty z pohľadu, aby obdobné situácie boli rovnakým spôsobom právne posudzované, súd poukazuje na obdobnosť záverov iných súdov, ktoré viedli k zamietnutiu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (Rozhodnutia: Krajský súd v Prešove- 4Co/96/2016 z 29.9.2016, Krajský súd v Trenčíne - 19Co/27/2017

z 15.2.2017, Krajský súd v Banskej Bystrici- 17Co/393/2016 z 14.9.2016, Krajský súd v Košiciach - 3Co/116/2017 z 9.5.2017 a Krajský súd v Košiciach - 1Co/109/2017 z 19.4.2017).

44. Súd uzavrel, že keďže žalobca nie je vlastníkom nehnuteľnosti, ktorá je predmetom dražby, nebudú jeho pomery dražbou dotknuté, čím nie je naplnený základný predpoklad pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 1 CSP, a to potreba bezodkladnej úpravy pomerov žalobcu ako navrhovateľa neodkladného opatrenia, keďže práve ochranu vlastníckeho práva ako dôvod pre nariadenie neodkladného opatrenia žalobca uvádzal. Nenariadením neodkladného opatrenia nedôjde ku škode na majetku žalobcu, vlastník draženej nehnuteľnosti bude vykonaním dražby na svojom majetku dotknutý, právo žalobcu nie je ohrozené. Keďže nebol osvedčený nárok žalobcu, nedošlo k osvedčeniu ani základných skutočností umožňujúcich prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a preto nie je daná dôvodnosť podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 1 CSP, § 325 ods. 2 písm. c) a d) CSP, preto súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Ohrozenie nároku žalobcu, či už subjektívne alebo objektívne, musí byť konkrétne a účastník ho musí vždy osvedčiť. Nestačí iba abstraktná (pravdepodobná) možnosť ohrozenia práv účastníka. Chýbajúce osvedčenie nemožno ničím nahradiť, lebo je základnou podmienkou pre vydanie neodkladného opatrenia. Neodkladným opatrením súd upravuje pomery účastníkov konania, pritom je povinný poskytnúť ochranu tomu, kto sa vydania neodkladného opatrenia domáha, ale v rámci ústavných pravidiel tiež tomu, proti komu návrh smeruje. Keďže právo na súdnu ochranu majú obe strany sporu, súd musí zvážiť či zásah do práv dotknutého účastníka je primeraný k právu chráneným záujmom navrhovateľa neodkladného opatrenia.

45. Ďalšie súd dodáva, že žalobca neosvedčil v návrhu rozhodujúce skutočnosti pre nariadenie neodkladného opatrenia (akým spôsobom sa prevod vlastníctva dotkne jeho práv, aký následok majú tvrdené neprimerané zmluvné dojednania na prevod vlastníctva, jeho právne postavenie). Za rozhodujúce skutočnosti nemožno považovať všeobecné tvrdenia uvádzané žalobcom o tom, že v úverovej zmluve sú ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach, tieto tvrdenia nie sú konkretizované a nie je ani uvedené v čom nerovnováha spočíva. Súd neposudzoval nárok vo veci samej, keďže mu ani neprináleží posudzovať do akej miery by bol žalobca úspešný. Súd iba riešil, či pre procesnoprávny inštitút neodkladného opatrenia sú alebo nie sú osvedčené zákonné podmienky k vyhovaniu takémuto návrhu, skúmal teda dôvodnosť (skutkovú a právnu opodstatnenosť) návrhu na nariadenie neodkladného. Vzhľadom na vyššie uvedené nedostatky potreby bezprostrednej úpravy pomerov, súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

46. Návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca taktiež žiadal zdržať sa výkonu záložného práva a vykonania dobrovoľnej dražby aj na iných nehnuteľnostiach, ktoré rovnako nie sú jeho vlastníctvom, avšak výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby sa ich podľa predložených listinných dôkazov netýka (nehnuteľnosti na LV č. XXXX), keďže záložný veriteľ oznámil začatie výkonu záložného práva na nehnuteľnostiach uvedených na LV č. XXXX. V tomto prípade tiež nie je pre zvýšené nehnuteľnosti naplnený dôvod bezprostrednej potreby úpravy pomerov žalobcu (ako uvádza žalobca - strata vlastníckeho práva, ktorá sa ho netýka). Z uvedeného dôvodu, že tvrdené právo žalobcu nie je bezprostredne ohrozené, keďže nedošlo k začatiu výkonu záložného práva na tieto nehnuteľnosti, súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia aj v tejto časti zamietol.

47. Podľa ust. § 262 ods.1 zákona č.160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

48. Podľa ust. § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

49. O nároku na náhradu trov súd rozhodol podľa zásady úspechu v konaní v zmysle ust. § 255 ods.1 CSP. Súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, preto by mal žalovaný ako úspešným stranám sporu priznať náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %, tým však v konaní žiadne trovy konania nevznikli, preto súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje, v troch písomných vyhotoveniach (§ 357 písm. d)CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods.1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods.2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods.3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).